

עץ החרוזים

סמדר שיר

בְּפִנֵּת הַגָּנָה, בְּחֶצֶר, צִמַּח לוֹ עֵץ מִיָּחָד.

עֲנָפִים רַבִּים הָיוּ לוֹ וּבְכָל עֵלָה יֶרֶק

הִיְתָה מְלָה.

כִּי הָעֵץ הָזֶה – אֵין כָּמוֹהוּ עֲצִים,

הָיָה עֵץ שֶׁל חֲרוּזִים!

עַל עֵנָף אֶחָד צִמְחוּ לוֹ עָלִים:

דַּחֲלִיל-חֲלִיל

עֵנָן- גֶּבֶן

נִעָלִים- מַגִּפִּים

עַל עֵנָף שְׁנֵי צִמְחוּ הָעָלִים:

שָׁמַיִם- מַיִם

מִטְרָה – פְּטָרָה.

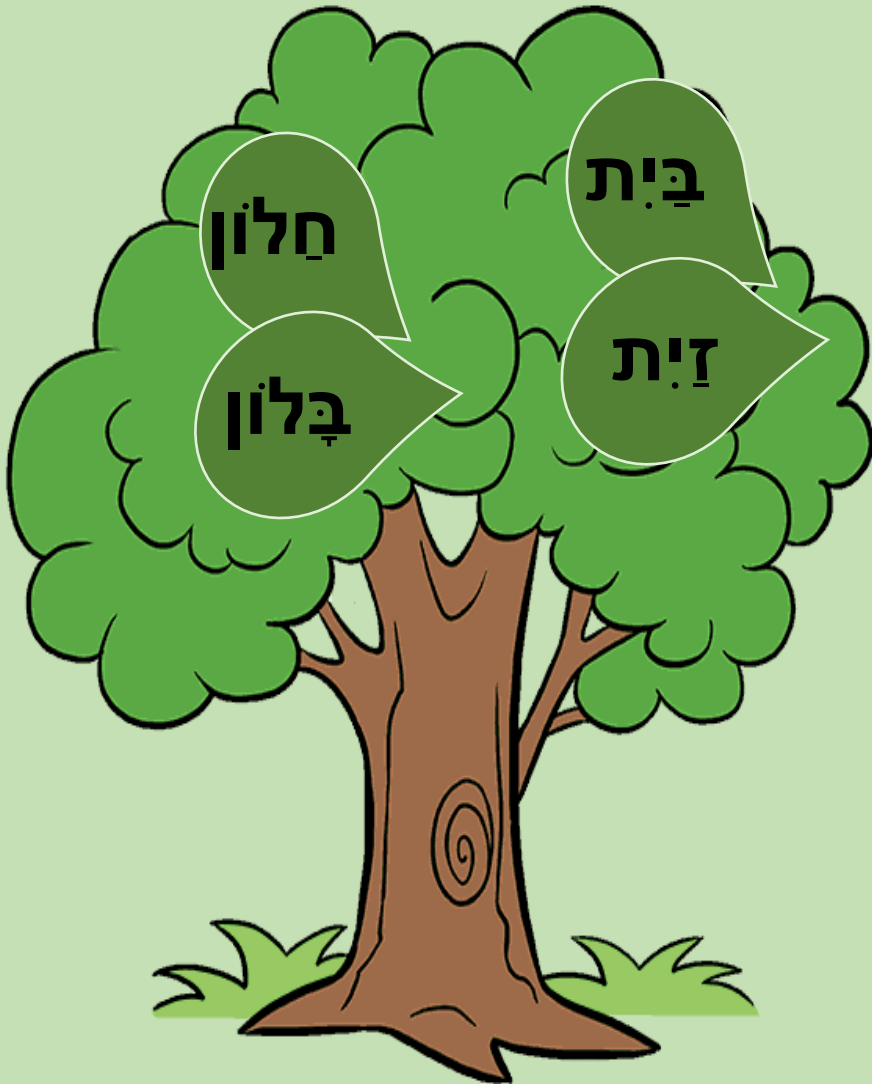

וְעַל הָעֵצָה הַשְּׁלִישִׁי:

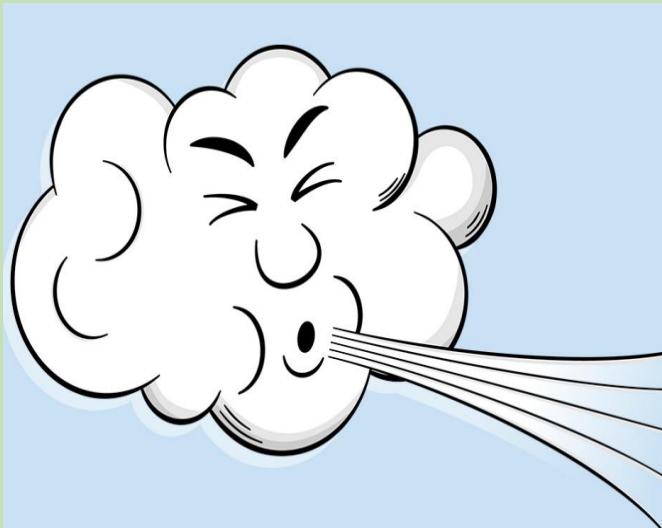
בֵּית-זֵית

חֵלֶן-בָּלֶן

עַל כָּל הָעֵלִים חֲרוּזִים!

כְּשֶׁנִּשְׁבָּה הָרוּחַ בַּגֵּן, בֵּין הָעֲנָפִים, מְכַל
עֵלָה בִּקְעָה (יֵצֵא) צִלִּיל נְעִים. כָּאִלוּ נִשְׁמָעוּ
הַמְּלִים בַּחֲרוּזִים:
נֶשֶׁלַחַן-עֵנָן- לָבֵן- אֵילָן-נִיסָן-קֶטָן-חֵתָן...

יום אחד הגיעה הרוח והעיפה את

העלים, והעלים נשרו מהעץ והוא היה

בשלכת.

כל עלה שנשר השמיע צליל עצוב...

ברגע בו העלה נשר,

הוא הפך מעלה של מלה

לסתם עלה פשוט.

אִי אֶפְשָׁר הִיָּה לַעֲצֹר אֶת הַגִּשְׁם וְהַרוּחֹת...

הָעֲלִים נִשְׂרוּ וְנִשְׂרוּ.

רָאִיתִי אֶת הָעֵץ מְזִיל דְּמָעָה,

רָאִיתִי אוֹתוֹ נֹצֵב רִיקָן לֹלֵא עָלִים...

"יְהִי טוֹב" לִטְפָּתִי אֶת הָעֵץ.

"עוֹד מַעַט יָבוֹא הָאָבִיב וְהַפְּרִיחָה

וְשׁוֹב יִצְמָחוּ עָלֵים".

וְהָיָה הַגִּיעַ טוֹ בְּשֹׁבֶט – חַג לְאִילָנוֹת.

הָעֵצִים הָאֲחֵרִים בְּגֵן כְּבֹר לְבָשׁוּ גְלִימָה

יִרְקָה שֶׁל עָלִים...

רַק הָעֵץ הַמִּיחָד שְׁלִי, עֵץ הַמָּלִים ,

הָיָה עֵדִין בְּלִי עָלִים.

הִסְתַּכַּלְתִּי טוֹב, וְהִנֵּה רְאִיתִי שְׂתִי מְלִים

עַל הָעֵנָף:

גִּנָּה וְ- חֵלֹם.

גִּנָּה – אֵיזוֹ מְלָה מִתְחַרְזֶת עִם גִּנָּה?

חֲשַׁבְתִּי וְחֲשַׁבְתִּי...

נִזְכַּרְתִּי נְשֵׁה־עֵץ שְׁלִי צוֹמֵחַ בַּגֶּנֶה, לֹא

בְּאַמְצֵעַ... בַּפֶּנֶה!

חִיַּכְתִּי לְעֵצָמִי וְאָמַרְתִּי לְעֵץ:

"אַל תִּדְאָג עֵץ,

מָחָר תִּצְמַח לְךָ מִלָּה חֲדָשָׁה—

גִּינָה - פֶּנֶה".

נשארה המילה חלום...

"קִנְיָה לִי כְּבֹר לַחֲשֹׁב...אֲנִי כְּבֹר אָשׁוּב

עֵץ – שְׁלוֹם!"

פְּתָאוֹם בְּזִכְרֹתִי, " הִי אֶמְרֹתִי לְעֵץ

שְׁלוֹם – זֶה חֲרוֹז ל- חֵלֹם!

"עֵץ, עֵץ, מְחַר תִּצְמַח לָךְ

גַּם הַמְלָה שְׁלוֹם".

הֵייתִי שְׁמַח וְהִלַּכְתִּי, הִיָּה כְּבֹר מְאַחֵר.

בַּבֶּקֶר לִפְנֵי שְׁהִלַכְתִּי לִגֵּן רָצִיתִי לַחְצֹר

וּמִהֲרִיתִי לָעֵץ שְׁצַמַּח בְּגִינָה – בַּפֶּנֶה.

עוֹד אַרְבָּעָה עָלִים נוֹסְפִים צָמְחוּ עָלָיו: הַחֲרוֹז

פֶּנֶה וְגִנָּה, חֵלֹם וְשֵׁלֹם

וְעוֹד שְׁנֵי עָלִים עִם הַמְּלִים:

קוֹף וּפִיל.

כָּל כָּךְ הִתְרַגְּשְׁתִּי...

נִשְׁוֵב יָשֻׁבְתִּי וְחַפְּשִׁתִּי חֲרוּזִים לַמְּלִים

הַחֲדָשׁוֹת.

קוֹף... פִּיל...

בְּכָל יוֹם מִצָּאתִי לָעֵץ הַמֵּיחַד שְׁלִי חֲרוּזִים עַד

נִשְׁהַעֵץ שְׁלִי הָיָה יָרֵק כְּתַמִּיד.

עָלִים רַבִּים הָיוּ לוֹ –

כָּל מְלָה וְהַחְרוּז שְׁלָה.

כְּשֶׁנִּשְׁבָּה הָרוּחַ, הָעֵץ הַמִּיחַד נָשָׁלִי

הַנְּשָׁמִיעַ צְלִילִים:

"נֶשֶׁלַחַן-עֵנָן-לָבָן-קֶטָן-אֵילָן-נִיסָן".

.. הַכֹּל בַּחֲרוּזִים.

**יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂאִינָם שׁוֹמְעִים אֶת הַמְּלִים, הֵם חוֹשְׁבִים
שֶׁזֶהוּ סֵתֶם עֵץ רָגִיל. אֲנִי לֹא מִסְפֵּר לְכֻלָּם, רַק
לְחֻבְרִים.**

**אִם שׁוֹאֲלִים אוֹתִי אֵיזָה עֵץ הוּא,
אֲנִי אוֹמֵר שֶׁזֶהוּ עֵץ שֶׁל תְּפוּזִים,
כִּי הֵרִי תְּפוּז מִתְחַרֵּז עִם...חֲרוּז.
רַק אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶהוּ עֵץ שֶׁל חֲרוּזִים
וְעַכְשָׁו גַּם אֲתֶם....**

